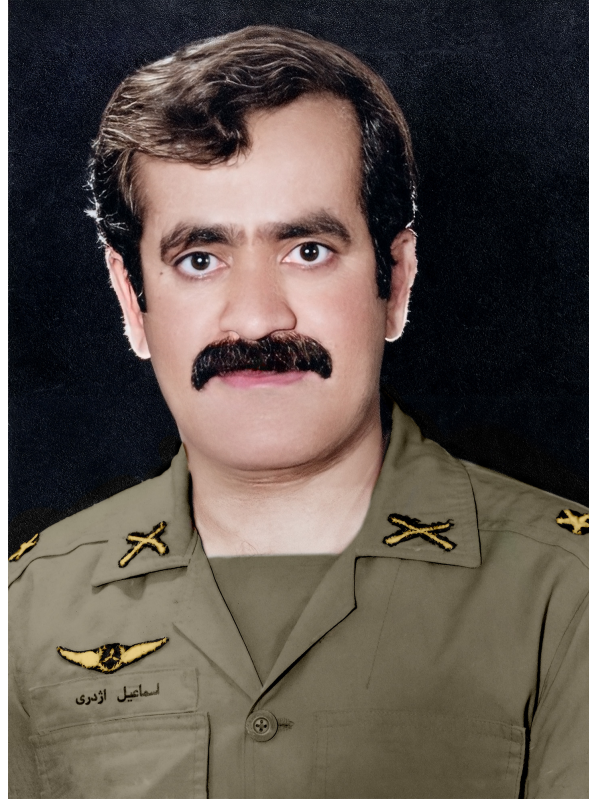

شہید اسماعیل ازدری دالکی

ازبائیں علی
سامانہ جامع سرداران و دوہزار شہید استان بوئحر

نام پدر	بهمن
تاریخ تولد	۱۳۳۲/۰۱/۰۱
محل تولد	بوشهر - دشتستان
تاریخ شهادت	۱۳۶۳/۰۵/۱۵
محل شهادت	پاوه
مسئولیت	رزمنده
نوع عضویت	کادر زمینی ارتش
شغل	کادر زمینی ارتش
تحصیلات	دیپلم
مدفن	دالکی

زندگینامه

در سال ۱۳۳۲ در خانواده ای متدین و مذهبی از پدری به نام بهمن و مادری پاک دامن در شهر دالکی که آن روزها قریه ای محروم از امکانات اولیه بود، فرزندی متولد شد که او را اسماعیل نام نهادند. تحصیلات ابتدایی را در دبستان زادگاه خود همراه با فراگیری قرآن در مکتب خانه های آن روز با موفقیت به پایان رسانید و برای ادامه تحصیل راهی شهر برازجان شد. دوران تحصیلات راهنمایی را هم با دوری از خانواده و با فقر و محرومیت و با نمرات خوب به پایان رسانید. اما به دلیل کمبود امکانات و مشکلات تحصیل دانش در آن سال ها که خیلی از همسالان او از نعمت سواد هم محروم می شدند نتوانست بیشتر از این تحصیلات مدرسه ای خود را ادامه دهد.

ورود به ارتش:

اواسط سال ۱۳۴۶، در حالی که نوجوانی شانزده ساله بود، وارد آموزشگاه مخابرات ارتش در شیراز شد و در سال ۱۳۵۰ با درجه گروه بان دومی با موفقیت از آن آموزشگاه فارغ التحصیل شد.

اسماعیل با استعداد درخشان خود نظر مسئولین مافوق را به خود جلب کرده بود. به همین دلیل در سن ۱۹ سالگی از شیراز به هوانیروز اصفهان منتقل شد. پس از مدت کوتاهی که در اصفهان به سر برد موفق به اخذ دیپلم گردید و سپس جهت ادامه تحصیل نظامی و طی دوره تخصصی تدارکات بالگرد به تهران اعزام شد و آموزش هایی را در خصوص بالگردهای کبری، شنوک و یو اچ وان به طرز شگفت انگیزی فرا گرفت و اواخر سال ۱۳۵۲ یعنی یک سال بعد به اصفهان مراجعت نمود. بعد از اتمام دوره های آموزشی هوانیروز در اصفهان و پس از مدت کوتاهی به پایگاه هوانیروز باختران منتقل شد.

فرماندهی دیگر:

اسماعیل تا سال ۱۳۵۷ و اوج مبارزات ملت قهرمان ایران در شهر باختران ماند. اما او که روحش با عشق به معارف نورانی اسلام، عجبین شده بود و از طرفی ستم ها و ظلم های دوران ستم شاهی را با تمام وجود خود لمس کرده بود، پیام قیام امام خمینی را با جان و دل و آغوش باز دریافت نمود و اجرای دستور او را بالاتر از فرمان همه شخصیت های ظاهری و پوشالی بر خود واجب دانست. چرا که این جا دیگر او بود که بر قلوب مردم خداجوی فرماندهی می کرد. به همین علت در لحظه های اولیه وصول فرمان تاریخی امام به نظامیان و سربازان مبنی بر ترک پادگان ها و سربازخانه ها - که ضربه ای مهلک بر پیکر نیمه جان رژیم استبدادی شاهنشاهی بود - او نیز پادگان نظامی را ترک گفت و به صفوف خلل ناپذیر امت اسلامی پیوست. اما به دلیل این که از اجرای دستورات فرماندهان مافوق خود سرپیچی کرده و مهم تر از آن به انقلابیون پیوسته بود، مورد تعقیب ضد اطلاعات، ترک ۲، دژبانی و ساواک شاهنشاهی قرار گرفت و به ناچار با اطلاع رساندن به خانواده و همسر جوانش متواری شد و زندگی سختی را با تعقیب و گریز شروع کرد. برای مدتی به اصفهان رفت و در منزل یکی از دوستانش به زندگی مخفیانه روی آورد. (که البته این مدت در خیل عظیم مردم شرکت می کرد.) اما بحمدالله طولی نکشید که انقلاب اسلامی پیروز شد و اسماعیل به آغوش خانواده بازگشت.

سرباز خمینی:

پیروزی انقلاب و استقرار نظام مقدس جمهوری اسلامی باعث تحول در همه اقشار مردم گردید. دیگر ارتشیان و نظامیان نه از ترس دستگاه طاغوتی بلکه به عشق میهن اسلامی در اجرای دستورات فرماندهان بالاخص فرماندهی کل قوا حضرت امام خمینی (ره) سر از پا نمی شناختند. شهید ازدری نیز همراه با دیگر همسنگران به پادگان نظامی برگشت و برای هرگونه مأموریتی در راستای دفاع از ارزش های الهی نظام اعلام آمادگی کرد.

فرمانده شهید:

شهید اژدری که علاقه فراوانی به کسب اطلاعات و آموزش های لازم داشت پس از این که از سوی ارتش اعلام شد که درجه داران دیپلمه دوره افسری را بگذرانند یک سال پس از شروع جنگ تحمیلی در سال ۱۳۶۰ از اصفهان به مرکز پیاده نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی واقع در شیراز عازم شد و دوره افسری را با موفقیت به پایان رسانیده و به درجه ستوان سومی نائل آمد.

در اسفند ماه سال ۱۳۶۲ طی حکمی به سمت فرماندهی گروهان منصوب شد و عازم جبهه های نبرد حق علیه باطل در غرب کشور (نوسود) گردید. گوه های سر به فلک کشیده غرب هرگز رشادت های او و یاران پاک باخته خمینی(ره) را فراموش نخواهند کرد. شهید اژدری از تاریخ انتصاب تا روز شهادتش (۶۳/۵/۱۵) دلاورانه و با جوانمردی تمام به دفاع از کیان نظام مقدس جمهوری اسلامی پرداخت. تا این که در تاریخ مزبور یعنی پانزدهم مرداد سال ۱۳۶۳ به افتخار ابدی شهادت نائل آمد.

سامانہ جامع سرداران و دوہزار ششمیہ استان بوٹھر